

En Gzel Gn

Yavuz DEMİRKIRAN

En Güzel Gün

Yavuz DEMİRKİRAN

Oliver erkenden uyandı ve kollarını iyice gerindi. Bugün en güzel gün olacaktı! Her dakikası için bir planı vardı. Önce piknik, sonra panayır, sonra büyük bir macera. Yataktan fırladı ve kırmızı-sarı çizgili gömleğini giydi. Kıvrıkcık koyu saçları neşeyle havaya dikilmişti. Bugünü hiçbir şey bozamazdı.

Oliver küçük sırt çantası zıplayarak mutfığa koştu. Anne, yumuşak mavi hırkasıyla tezgâhın başında duruyordu, baba da yuvarlak gözlüklerinin üzerinden gülümsüyordu. Sarı puantiyeli elbisesiyle küçük Maya sandalyesinde hopluyordu. 'Bir liste yaptım!' dedi Oliver. 'Piknik, panayır, macera!' Baba, 'Kulağa en güzel gün gibi geliyor,' dedi. Maya minik ellerini çırpı.

Oliver sandviçler, elmalar ve büyük bir battaniye hazırladı. Gökyüzüne baktı—masmavi ve pırıl pırıl. 'Mükemmel hava!' diye sevindi. Maya kırmızı kurdeleleri zıplayarak her yerde onu takip ediyordu. 'Ben de gelebilir miyim?' diye sordu. 'Tabii ki!' dedi Oliver. 'Elmaları sen taşıyabilirsin.' En güzel güne hazır, kapıdan çıktılar. Oliver'ın yeşil spor ayakkabıları patıkada seke seke ilerliyordu.

Parka varınca battaniyeyi büyük bir meşe ağacının altına serdiler. Oliver sandviçleri dağıttı ve kendini bir kral gibi hissetti. Sonra burnuna bir yağmur damlası düştü. Sonra bir tane daha. 'Sadece çiseliyor,' dedi. Ama gökyüzü grileşti ve yağmur hızla yağmaya başladı. Piknik mahvolmuştu. Battaniyeyi kapıp sırlıklam ve üzgün bir şekilde eve koştular.

Evde Oliver kıvrıcık saçlarını havluyla kuruladı. 'Endişelenme,' dedi Anne ona sıcak bir içecek uzatarak. 'Belki panayır hâlâ açıktır.' Oliver biraz gülümsedi. 'Haklısın! Panayır kapalı alanda!' Arabaya doluştular ve Maya komik bir şarkı söyledi. Yağmur camlara vuruyordu ama Oliver'ın umudu parlak kaldı.

Panayır parlak ışıklar ve neşeli seslerden bir bulanıklıktı. Oliver halka atma oyununda minik bir peluş ayı kazandı! Maya dönen oyuncaklara kıkır kıkır güldü. Ama sonra ışıklar titredi ve bir ses, 'Hava koşulları nedeniyle erken kapanıyoruz,' dedi. Oliver'ın omuzları düştü. 'Ama biz daha yeni geldik!' diye fısıldadı. Baba elini omzuna koydu. 'Bu sefer macerayı deneyelim.'

Oliver büyük macera için bisikletine binmeye karar verdi. Rüzgârı hissederek hızlıca pedal çevirdi. Ama sonra—tak, tak, tak. Arka lastik patladı. Oliver indi ve yumuşamış lastiğe baktı. 'Yine mi!' diye inledi. Yağmur durmuştu ama en güzel günü paramparça oluyordu. Bisikletini yürüterek eve döndü, bir çakıl taşı tekmeliyordu.

Evde Oliver kendini kanepenin üstüne attı. 'Bunun en güzel gün olması gerekiyordu,' dedi. Sesi çok kısıktı. Anne yanına oturdu ve saçlarını okşadı. 'Bazen planlar değişir,' dedi yumuşacık bir sesle. Maya panayırdan aldığı minik ayıyı ona getirdi. 'Al, Ollie,' dedi. 'Biraz ıslak ama iyi.' Oliver ayıya sarıldı.

Sonra Baba gizemli bir gülümsemeyeyle odaya girdi. 'Oliver, sanırım koridorda bir şey gördüm,' diye fısıldadı. 'Bir ipucu mu?' Oliver doğruldu. Anne cebinden bir kâğıt çıkardı. 'Şöyle yazıyor: Kurabiyelerin saklandığı yere bak.' Maya ciyaklayarak mutfığa koştu. Oliver merakla onu takip etti. Hazine avı başlamıştı!

Kurabiye kavanozunda Oliver bilmeceli bir not buldu. 'Temiz çorapları nerede saklıyoruz?' Maya, 'Çekmecede!' diye bağırdı. Yatak odasına koştular. Her ipucu bir diğerine götürüyordu ve Oliver'ın üzüntüsü eriyip gidiyordu. Anne ve Baba küçük hazineler saklamıştı—bir çikolata parası, bir zıplayan top, minik bir defter. Maya yastığın altında bir sonraki ipucunu bulunca Oliver kahkahayla güldü.

Son ipucu, battaniyeler ve yastıklardan yapılmış sıcacık bir çadırın beklediği oturma odasına götürdü. Baba onu, Anne onları meşgul ederken inşa etmişti. 'Hikâye mağarasına hoş geldiniz!' dedi Baba, yeşil ekose gömleğiyle ekstra rahat görünüyordu. Hep birlikte hazineleriyle içeri süründüler. Oliver'ın gözleri parladı. 'Burası panayırdan daha güzel,' diye fısıldadı.

Anne minik marshmallowlarla sıcak kakao yaptı ve Baba, kurabiye pişirmeyi çok seven bir ejderha hakkında komik bir hikâye anlattı. Maya o kadar çok kıkırdadı ki kakaosunu neredeyse dökecekti. Oliver Anne'nin mavi hırkasına yaslandı ve kendini sıcacık ve güvende hissetti. Dışarıda yağmur usulca tıpırdıyordu ama içeride her şey tam da olması gerektiği gibiydi.

Oliver sıcacık çadırda ailesine baktı. 'Biliyor musunuz,' dedi yavaşça, 'bu planladığım gün değildi.' Anne gülümsedi. 'Hayır, ama yine de güzel bir gün, değil mi?' Oliver başını salladı. 'En güzel gün kusursuz bir plan gerektirmiyor,' dedi. 'Sadece sevdiğim herkesin yanımda olması gerekiyor.' Maya ona sımsıkı sarıldı.

Kakao bittiğinde ve hikâyeler anlatıldığında, Baba uyuklu Maya'yı yatağına taşıdı. Oliver hâlâ gülümseyerek kendi yatağına tırmandı. Minik ayı yastığının üstünde oturuyordu. Piknikteki yağmuru, kapanan panayırı ve patlayan lastiği düşündü. Artık hiçbirisi önemli değildi. Hazine avı ve hikâye gecesi her şeyi harika yapmıştı.

Anne onu yatırmaya geldi. 'En güzel günü buldun mu?' diye sordu usulca. Oliver başını salladı. 'Başımdan beri buradaymış,' dedi. 'Seninle, Babayla ve Maya'yla geçirdiğim basit anlarda.' Anne alnına bir öpücük kondurdu. 'Sevindim,' diye fısıldadı. 'Çünkü sen sadece kendin olarak her günü daha güzel yapıyorsun.' Oliver'ın ela gözleri yumuşak ışıktaki parlardı.

Oliver gözlerini kapattı ve gülümsedi. Ev sessizdi ve yağmur durmuştu. Hazine avını da hikâye gecesini de planlamamıştı ama günün en güzel kısımları onlardı. Mutluluk, diye karar verdi, sevdiğin insanlarla geçirdiğin basit anlardan gelir. Ve işte bu, en güzel gündü.